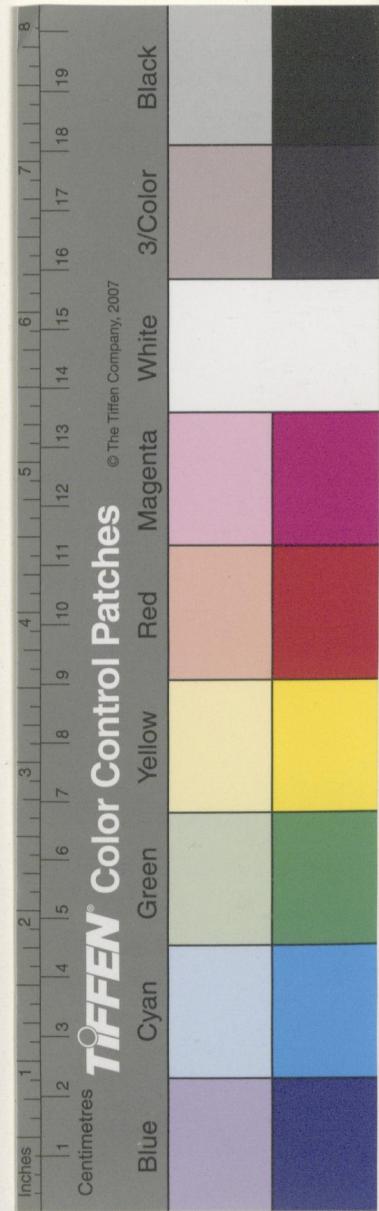

Lördagsgräv.

Mina älskade!

Ett litet stund vill jag nu åter prata med er, det har inte bli långt, ty ryggen är ännu litet svag, det enda som numera är gott efter skjutsen.

Jag har Gud ske lop varit så rask, alla mina vänner som helsat på havanit helt förundrade: din rosor ha ju inte det minsta bleknat "säga de alla. Och sedan heter det: du har ju en riktigt väl-uppföstrad dotter som sover så der smäcket både dag och natt. Hon är verkeligen mycket small så att man riktigt måste hålla af henne. Ack de små hjälplösa varelserna, huru skulle det gå om de ikke hade fragon som holl af dem?

Vi ha tänkt att om söndag (den 30) ha hemmes kristning. Det gässar ute för att någon hvardag ty han har alla dagar lektioner till 1. Skola vi få hoppas att då få var pappa åtakade hit? Torni hoppas vi sakert ja. Det fattas inte så mycket i två år sedan pappa var hos oss. Jag vet nog att pappa svarar: det får bero på henn rask mamma da. Det är naturligt, men om mamma är rask och Minni kanske hos eder, så vore det väl en möjlighet? Tante Sofie J. har alltid frågat: när kommer du pappa? och sagt att hon riktigt längtar "efter att få se pappa igen. Vi tänkte vi som så: att vi skulle bedjade gamla fröken Kallola vara så goda och slå fadder för lilla systern. De unga skulle naturligtvis bjudas med på kristningen i synnerhet om Torni kommer. Annars skulle vi inte bjuda några andra än faddrar, helt ja. Sedan skulle vi bedja

Kallola-herrskapet att en enkel middag med oss, annars skulle de ju få vara så liten stand med pappa. Det kunde ju då bli helt trefligt. Då oss sedan så snart som möjligt få veta huru pappa besluter. Jag behöver väl inte säga huru lyckliga vi alla skulle bliha om om! Smätringarna aka skridske och skura backe af alla kraflor. Som best sätter sig i salen en liten syförening, Karus skolkamrater, som sy julklyppar och läsa högt. Dessa lördagsqvällar är alltid för Karus så efterlängtade, de är hemmes förtjänst efter veckans arbete. Och flitig är hon, det kan jag säga. Men om de små pojkkarna kan jag just inte säga det samma. Kanske ha de så litet att läsa. Så pastis de attminstone. Och så flitig nu med sina Stromforsare så att jag är helt rädd han arbetar för mkt. Den rysliga arbetsifvern kommer

© The Tiffen Company, 2007

TIFFEN® Color Control Patches

så ofver honom ibland att han inte
säger sina mätter i ro heller utan
stiger upp mitt i matten och räknar.

Nu måste jag sluta fast berfret
gå i fält, lilla systern rojar mamma
ma-a-a-.

Adio för i dag! Gud med oss alla!

B. hetsar och hoppas att Åkers
bjudning till vår ungdoms krist-
ning shall ha önskats verkan
Det vore så natt för oss alla,
att åter en gång få rö om
morför en stund. Men nog
är ju Toini välkommen ofver
entan.

